

αὐτῶν κατορθόνῃ πολλὰ καὶ τάχιον μάλιστα, χωρὶς νὰ προσφεύγῃ ἐκάστοτε εἰς τὸν ὄγκον τῆς πρεσβείας· ἀλλὰ τοῦτο, πᾶν ἄλλο δύναται νὰ ἦνε βεβαίως, οὐχὶ ὅμως καὶ πολιτικὴ δύναμις. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἴμπορεῖ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν Δεσυντῶν καὶ πᾶν ἄλλο Κράτος. Οἱ ἄνθρωποι οὐδὲν ἄλλο λατρεύουσιν εἰμὴ τὸ συμφέρον πρῶτον καὶ εἶτα τὸν Πάπαν, τὸν συγχωροῦντα εἰς αὐτοὺς τὰ πάντα, καὶ οὕτω καθυποχάζοντα ὀχληράς τινας τῆς συνειδήσεως τύψεις. Τοιαῦτα εἶνε τὰ ἀληθῆ, τὰ γνήσια προϊόντα τοῦ Παπισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Πλὴν αἱ παπικαὶ προπαγάνδαι δὲν ἐπιδιώκουσι μόνον τὴν παρασκευὴν τελείων παπιστῶν, οὐδὲν ἄλλο γινωσκόντων τῆς γῆς ὑπέρτερον τοῦ Πάπα· αὐτοὶ εἶναι προσέτι στρατιᾶι, ἐξερχόμεναι πρὸς πόλεμον καὶ μάχας, εἶναι δὲ φανερόν κατὰ τίνος στρατεύονται. Τὸ νὰ κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον παρ' ὀθωμανοῖς οἱ ἀξιοῦντες ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν ἀποκλειστικὴν διαδοχὴν τοῦ Πέτρου καὶ Παύλου εὐρίσκουσι λίαν ἐπικίνδυνον. Τοῦ Πέτρου καὶ Παύλου τὴν δόξαν θέλουσι δι' ἑαυτοὺς, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸν σταυρόν. Διὰ τοῦτο τρέπονται κατὰ τῆς ταλαιπώρου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς ἀπ' αἰῶνων μαρτυρικὸν διαγούσης βίον, ζητοῦσι δὲ νὰ ἀποσπᾶσιν ἐκ τῆς ἀγκάλης αὐτῆς ὅ,τι διέσωσε διὰ τοσούτων καὶ τηλικούτων κινδύνων ἐν θλίψει, στενοχωρίᾳ καὶ παντὶ διωγμῷ. Πρὸς τοιοῦτον τοῖνον ἐξέρχονται πόλεμον αὐτοὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ὁρμώμενοι καὶ τὰς πρωτίστας κεκτημένοι προστασίας, διώκουσι δι' αὐτὸν ἐκ παντὸς τρόπου καὶ ἀμελιότως· διότι ὁ πολέμιος οὗτος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις πρῶτος ἐταπείνωσε τὴν ἐπαρθεῖσαν ὄφρ' ὅπως τῆς Ρώμης, μεθ' ὅλας τὰς ἐκτοτε ἐπιβουλὰς καὶ ἐπιθέσεις αὐτῆς, ἵσταται πάντοτε ἀκλόνητος πρὸς αἰώνιον ἔλεγχον τῆς ἀνιάτου αὐτῆς πλάνης. Ἀλλὰ πρὸς πνευματικὸν ἐξερχόμενοι ἀγῶνα αἱ στρατιᾶι τῆς Ρώμης, ἡκιστα πάντων ποιοῦνται χρῆσιν τῶν πνευματικῶν ὅπλων· καὶ πῶς; ὁ ἀγὼν θὰ ἦτο δι' αὐτοὺς ὄντως ἄ-

πελπις. Δι' ἰησουϊτικῶν σοφισμάτων καὶ συνονθυλευμάτων δὲν ρήγνυται οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ὁ θυρεὸς τῆς πίστεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας· διὸ ἐξ ἀνάγκης προσφεύγουσιν εἰς τὰ ὅπλα τοῦ σκότους καὶ τὰς μεθοδεῖας τοῦ κόσμου τοῦτου, διὰ τούτων δὲ μετέρχονται στρατηγικὴν καὶ διπλωματικὴν τέχνην, ὅπως καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτικοί, ὅπου διὰ νὰ δύνανται νὰ καταβάλωσι τὸν ἀντίπαλον ἀρκοῦνται καὶ εἰς ἐξασθένησιν αὐτοῦ, ποιοῦμενοι συγκαταβάσεις καὶ συναλλαγὰς πρὸς αὐτὴν τὴν συνειδήσιν τῶν πιστῶν, ἐὰν μόνον καὶ ἐπὶ μικρὸν προσεγγίζωσιν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῶν.

Ἐκ τοιαύτης πολεμικῆς τέχνης προῆλθεν ὁ **Οὐνετι-σμός**.

Ὁρθόδοξος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ νομαρχία ὑπέμνησεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 50 τοῦ ἀπὸ 3 δεκεμβρίου 1836 περὶ ἀστυνομίας Διατάγματος, καθ' ἣν ἀπαγορεύεται ἡ ἐκθεσις εἰκονογραφημάτων καὶ λιθογραφημάτων προσβαλλόντων τὰ δημόσια ἥθη, καὶ ἐσύστησεν αὐτῇ τὴν περιστολήν. Πολὺ καλὰ ἔκαμε!

Ἐν Πειραιεὶ προχθὲς μικροπόλεμος μετὰ ἀστυνομικῶν κλητῆρων, εἰς τὰ παρὰ τὴν Καστέλλαν κοινὰ καταστήματα. Κατ' ἀρχὰς ὁ εἰς ἐπετέθη κατὰ τοῦ ἄλλου διὰ ξίφους. Ἐπειτα ὁ ἄλλος ἐπυροβόλησε διὰ ρεβόλβερ κατὰ τοῦ ξιφουλκίσαντος, τραυματισθέντος ἐλαφρῶς εἰς τὴν κοιλίαν. Ὁ πυροβολήσας κατέφυγεν εἰς τὸ ἄσυλον ἄλλου κοινοῦ καταστήματος· ἀλλ' ἐνῷ εἰσῆρχετο ἐπυροβολήθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ δύο

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 562)

Εἶναι ἀληθές, ἐγενόμην θυμὰ τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ἀλλὰ κατεστρέψατε τὸ κακόν, Ἐρριέττη, ἐξηγοράσατε τὰ κακοῦργήματα τοῦ βαρону Δεσιμαίζ! Ἀλλὰ δὲν πρέπει πλέον νὰ ὁμιλῶμεν περὶ τούτου· ἡ ἐντελής λήθη τοῦ παρελθόντος, ἰδοὺ ὅ,τι θέλομεν ὁ πατὴρ μου, ἡ μήτηρ μου καὶ ἐγώ.

— Ἡ μήτηρ σας! ἐπεφώνησεν ἡ νεᾶνις.

— Μάλιστα, Ἐρριέττη! ἡ μήτηρ μου, τὸ ἕτερον τοῦτο θυμὰ τὸ ὁποῖον ἀπεδόθη εἰς τὸν σύζυγόν της, ὅπως ὁ Λυκογιάννης ἀπεδόθη εἰς τὸν πατέρα του. Θὰ ἴδῃτε αὐτὴν μετ' ὀλίγον, Ἐρριέττη. Ἡ μήτηρ μου εἶναι ἀγαθὴ, ὅπως ἡ ἰδική σας. Δὲν σᾶς γνωρίζει ἀκόμη καὶ ἐν τούτοις σᾶς ἀγαπᾷ, σᾶς ἀγαπᾷ, ἐπειδὴ σᾶς ἀγαπᾷ καὶ ἐπειδὴ γνωρίζει ὅ,τι ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ της ἐπράξατε.

Ἐρριέττη, ἀγαπητὴ Ἐρριέττη, σᾶς ἀγαπᾷ καὶ μετ' ἀγαπᾷ. Ἐρριέττη, ἰδοὺ ἡ εὐτυχία! θ' ἀνῆλθωμεν ὁ μὲν εἰς τὸν δέ· θὰ ἦσθε ἀξιολάτρευτος σύζυγός μου! . . .

— Σύζυγός σας!

— Τὸ παρελθόν, Ἐρριέττη, ὁ βαρόνος Δεσιμαίζ τὸ πῆρε μαζί του εἰς τὸν τάφον! Ἐπαναλαβάνω, θέλω τὰ πάντα νὰ λησμονηθῶσιν. . . Ἀκούσατε. Μετέβην ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ μου εἰς τὸ μέγαρον Δεσιμαίζ. Ἐνώπιον τοῦ πτώματος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ ἀπεκαλύφθη, ἐκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ παρατηρῶν θλιβερῶς τὸν ἄνθρωπον ὅστις τοσούτον ἐποίησε κακόν, ὅστις ἐγένετο αἷτιος τοσούτῳ μεγάλων ὁδυνῶν, εἶπε τὰ ἐξῆς: «Γαῖαν ἔχοις ἐλαφρᾶν, σὲ συγχωρῶ!» Ἐρριέττη, ἡ συγχώρησις τοῦ πατρὸς μου εἶνε ἡ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ νεᾶνις ἐκλινε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ὤμου τῆς Σωσάννας καθήμενης πλησίον της καὶ ἤρξατο οἰμώζουσα.

Ὁ Ἰωάννης καταλαβὼν τὰς χεῖράς της κατησπάζετο αὐτήν. Αἴφνης κρότος βημάτων ἀντήχησεν ἐν τῇ κλίμακι.

Ἡ Σωσάννα ἔτεινε τὸ οὖς.

Τὰ βήματα ἀντήχησαν εἰς τὸν διάδρομον, ἔπειτα δὲν ἤκούοντο, ἀλλὰ φωνὴ τις εἶπεν:

— Εἶνε ἐδῶ;

Σχεδὸν ἀμέσως ἠνεώχθη ἡ θύρα καὶ ὁ μαρκήσιος, ἡ μαρκησία καὶ ὁ Ραοὺλ εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον. Μόλις ἤδυνήθησαν νὰ ἴδωσι τὸ τερπνὸν σύμπλεγμα, διότι αἱ δύο νεάνιδες καὶ ὁ νεανίας ἠγέρθησαν ἀμέσως.

— Ἐρριέττη, εἶπεν ὁ μαρκήσιος, ἡ θεία σας μαρκησία

πολιτῶν, θίλων τοῦ πυροβοληθέντος κλητῆρος. Αἱ σφαῖραι ἐτραυματίσαν βαρέως τὰ παράθυρα τῆς οἰκίας. Ὅτε ἐδέησεν ὁ ὑπομάρχης Πειραιῶς νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ διαλύσῃ τὸν κλητηροπόλεμον. Ἄλλ' ἔως ὅτου μεταβῇ ἐπὶ τόπου ὁ μὲν τραυματίας κλητὴρ μετηνέχθη ὑπὸ συναδέλφων του εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν, οἱ δὲ λοιποὶ τὸ ἔκοψαν λάσπη δι' Ἀθήνας. Καὶ ἡ αἰτία; Παρατηρήσεις ἐκ μέρους τοῦ ἐνὸς τῶν κλητῆρων καὶ κατόπιν κτυπήματα εἰς διευθύντριαν ἐνὸς καταστήματος, οὐσαν ἐρωμένην τοῦ ἄλλου κλητῆρος! Ἀμφότεροι δὲ ἐπαγγέλλονται τὴν ἐπιτήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως!

Ὁ ἐκ Γυθείου ἀνταποκριτὴς ἡμῶν τηλεγραφικῶς διαψεύδει τὰ ὑπὸ τῆς «Νέας Ἑφημερίδος» καὶ τοῦ «Κηρύγματος» γραφέντα, περὶ ἐπιτάσεως τῆς εὐλογίας αὐτότη. Ἐξ ἐννέα προσβληθέντων, ὡς προέγραφεν ἡμῖν, δύο μόνον ἀπέθανον. Οὐδεὶς ἕτερος προσεβλήθη. Τὰ ἐννέα δέκατα δὲ τῶν κατοίκων ἐδαμαλίσθησαν.

Ἐπιτροπὴ Ἀδριανουπολιτῶν, φέρουσα ἀναφορὰν γενικῶν τῶν κατοίκων κατὰ τοῦ αὐτότη κκκὴ μοίρα σταλέντος προξένου κ. Μητσάκη, καθ' οὗ ἡμεῖς ἀπὸ τόσο καιροῦ βοῶμεν, ἀφίκοντο ἐνταῦθα. Ἡ Κυβέρνησις αὐτὰ περιμένει διὰ νὰ τὸν μεταθέσῃ; Πρέπει σύσσωμοι αἱ κοινότητες νὰ προσέρχωνται ἐδῶ εἰς τοὺς πόδας μας καὶ νὰ καθικετεύωσι τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀπὸ ἀνθρώπων, οὓς διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἐξαπέστειλαν; Αὐτὰ μόνον ἐν Τουρκίᾳ συμβαίνουσιν, ἐνώπιον τοῦ Μεγάλου Βεζύρου ἢ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Σουλτάνου. Διὰ τὴν νὰ μὴ συμβαίνωσι καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. Τρικούπη;

Αὔριον ἐν τῇ Πλημμελειοδικεῖᾳ ἡ δίκη τοῦ Κουμπάρη κατὰ Παλχανθρώπου καὶ Παλχανθρώπου κατὰ Κουμπάρη.

Σαμαράνδ, ὁ ἀδελφός σας καὶ ἐγὼ ἐρχόμεθα εἰς ἀναζήτησίν σας, ἵνα σᾶς ἀποδώσωμεν τὴν μητέρα σας.

Ἡ μαρκησία προὔχωρησεν.

— Ἐρριέττη, εἶπεν, ἀναγνωρίζω τὴν ἀφοσίωσίν σας, ἡ-ξεύρω πόσον ἐγένεσθε καλὴ πρὸς τὸν υἱόν μου. . . Μετ' ὀλίγον θὰ εἶμαι μήτηρ σας. Τεῖνω πρὸς σᾶς τοὺς βραχίονας μου, ἔλθετε, τέκνον μου, κόρη μου, ἔλθετε νὰ σᾶς ἐναγκαλισθῶ!

Ἡ Ἐρριέττη κλαίουσα ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Σαμαράνδ.

— Δὲν σκέπτεται πλέον νὰ γίνῃ μοναχὴ, εἶπε χαμηλοφώνως εἰς τὸ οὖς τοῦ Ἰωάννου Σαμαράνδ ἡ Σωσάννα.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἡ Ἐρριέττη εὗρίσκετο εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός της, εἰς ἣν ὁ κ. Βιολαῖν εἶχεν ἀφηγηθῇ μετὰ πολλῶν προφυλάξεων τὰ συμβάτα τῆς νυκτός.

Τὴν ἐπαύριον τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐγένετο ὁ ἐνταφιασμὸς τοῦ βαρόνου Δεσιμαίτζ.

Ὁ Ραούλ ὠδήγει τὸ πένθος πορευόμενος μετὰ τοῦ θείου καὶ τοῦ ἐξοδίου του.

Ἄν καὶ ἡ αὐτοκτονία τοῦ βαρόνου εἶχε γνωσθῇ ἤδη ἐν

Μία δουζίνα δικηγόροι ἐκ δεξιῶν, μιστὴ δουζίνα ἐξ ἀριστερῶν. Καὶ ὅλοι καὶ διὰ τὸν μὲν καὶ διὰ τὸν δὲ εὐγενῶς προσφερόμενοι.

Αυστυχῆς δεκανεὺς τοῦ πυροβολικοῦ ὁδηγῶν κάρρον εἰς τὸ Βαρθακονῆσι, ἀγνοοῦμεν πῶς, κατέπεσεν ἐκ τῆς θέσεώς του, ἐμπερδευθεὶς εἰς τοὺς τροχοὺς, ἐνῶ τὸ κάρρον ἔτρεχεν, τραυματίσας αὐτὸν ἀνηλεῶς εἰς τοὺς πόδας. Ἰδοὺ τὴν κατάστασιν του, ἐξιφοῦλκισεν ἵνα δώσῃ πέρας εἰς ἐλεηνὴν ζωὴν, ἀλλ' ἐντυχόντων συστρατιωτῶν του ἐκεῖ, ἐμποδίσθη καὶ ὁδηγήθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Ὁ Ἐπαρχος Ἀμοργοῦ ἐπέβαλεν εἰκοσαήμερον κάθαρσιν εἰς τὸ ἔνυδρον βασιλείον του, ἅτε πλοιαρίου δῆθεν ἐξ Ἀλεξανδρείας προερχομένου, προσορμισθέντος εἰς τὸν λιμένα· ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον ἀνεκάλεσε τὴν κάθαρσιν, πληροφορηθὲν ὅτι ἦτο ἐκ Κρήτης τὸ πλοιαρίον αὐτό.

Καὶ ἄλλα παράπονα κατὰ τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἱπποσιδηροδρόμων! Ἡ νέα παλαιοφαληρικὴ γραμμὴ του ἐπειδὴ δὲν εἶνε ἐναέριος διήλθε διὰ χωραφίων βεβαίως· ἀλλὰ τὰ χωράφια ἔχουν λεπτὰ καὶ τὰ λεπτὰ παραπονούνται ἐν τῇ γραφείῳ μας οἱ κύριοι τῶν οἰκοπέδων ὅτι δὲν τοὺς τὰ πληρώνει ἡ Ἑταιρία· τοὺς παραπέμπει μόνον ἀπὸ τοῦ Ἄννα εἰς τὸν Καϊάφαν· καλὸν εἶνε νὰ πληρωθῶν οἱ ἄνθρωποι, νὰ λείψουν καὶ τὰ παράπονα, ἀφοῦ μάλιστα δὲν συνέστη καὶ Διατιμητικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἡ Ἑταιρία ἤλθεν εἰς ἄμεσον συμβιβασμὸν μετὰ τοὺς ιδιοκτῆτας. Ἀς μιμηθῇ ἡ Ἑταιρία τὰ Μεταλλουργεῖα τοῦ Λαυρίου, τὰ ὅποια πληρώνουν ἀμέσως τοὺς μετρητοὺς!

— Ἀφίκετο ὁ φιλόκαλος ἔμπορος τῆς Ὀδοῦ Ἐρμού κ. Κ. Χουτόπουλος ἐκ τῆς συνήθους ἐτησίας περιοδείας

Παρισίους, εἴκοσιν ἢ τριάκοντα πρόσωπα παρηκολούθουν τὸ φέρετρον· ἄλλως δὲν ἐξέδωκαν προσκλητήρια.

Μεταξὺ τῶν ὀλίγων γυναικῶν, αἵτινες εὗρίσκοντο ἐπὶ τῶν ὀχημάτων τοῦ πένθους, μάλιστα ἀνεζητεῖ τις τὴν κυρίαν καὶ δεσποινίδα Δεσιμαίτζ.

Αὐθημερόν τὸ μέγαρον Δεσιμαίτζ ἐκλείσθη. Ἐπὶ τῆς κεχυρωμένης κιγκλιδωτῆς θύρας ὑπῆρχεν ἐπιγραφή ἐν ἣ ἀνεγινώσκοντο τὰ ἑξῆς:

Μέγαρον πρὸς πώλησιν

Μετὰ ἓνα μῆνα, οἱ γνωρίσαντες αὐτὸν καλλίτερον δὲν ἐσκέπτοντο πλέον περὶ τοῦ βαρόνου Δεσιμαίτζ.

Ἡ βαρόνη καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς εἶχον ἐπιστρέψει εἰς Βωκὸν καὶ ὁ Ραούλ εἰς Ἀφρικὴν.

ΔΔ΄.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μεγάλῃ ἐπεκράτει ζωηρότης ἐν Μαρέιλ· ὅλος ὁ λαὸς ἐώραξεν. Ὁ Ἰάκωθος Γρανδὲν καὶ ἡ Ἰωάννα Βαιγιάν ἐνυμφεύοντο. Ὁ διδάσκαλος καὶ ἡ διδασκάλισσα εἶχον κάμει παῦσιν τῶν μαθημάτων, οἱ δὲ γονεῖς εἶχον ἐνδύσει τὰ τέκνα τῶν διὰ τῶν ἐνδυμάτων τῆς κυριακῆς.

του ὅπου ὡς γιγαντώδης μέλισσα ἀνθολογεῖ ἄνθη τεράστια τῆς ἀλαστροποιίας, γλυπτικῆς, μεταλλοτεχνικῆς, κομπορικῆς, ἐπιπλατεχνικῆς καὶ τῆς ἐν γένει βιοτεχνικῆς. Περιῆλθε Λονδίνον, Παρίσιους, Βιέννην, Λειψίαν, Ίέναν, καὶ ἔφερον, ἔφεραν, ἔφερον. Τὸ πρῶτο φθάσιμο ξεμπαλαρίζεται σήμερον. **En avant, Messieurs les emballeurs!**

Ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει ἐξεδόθη ὁ **Κοριολάνος** τοῦ Σαίξπηρ μετάφρασις τοῦ κ. Μ. Ν. Δαμιράλη. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ ἐλλογίμος οὗτος νέος τρέφει ἰδιαιτέραν στοργὴν πρὸς τὸν ἀθάνατον τῆς Ἀγγλίας δραματοποιού. Κάτοχος ἐντελῶς τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου ἀφιέρωσε τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτοῦ εἰς μεταγλώττισιν τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ ἐξόχου ποιητοῦ. Ἐκτὸς τοῦ **Κοριολάνου** ἤδη ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἄλλας μεταφράσεις· ἐν ἀπάσαις δὲ ἐτήρησε γλώσσαν καθαρεύουσαν καὶ ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν ὁμοειδῆ.

Βεβαίως ἡ γλώσσα ἣ ἐχρῆσάτο ὁ κ. Δαμιράλης δὲν εἶνε ἄμεμπτος καθ' ἑαυτὴν καὶ ἡ ἐπιχειρήσις αὐτοῦ δεῖται πλειονος ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀποκρύψωμεν καὶ ὅτι ἡ μετάφρασις ὁραμάτων τοῦ Σαίξπηρ εἶνε ἔργον δυσχερέστατον ὅπως δὴ ποτε διὰ τῶν μεταφράσεων τοῦ κ. Δαμιράλη τὸ ἐλληνικὸν θέατρον ἀποκτᾷ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εὐπρόσωπα κείμενα τοῦ Σαίξπηρ, ὁ δὲ **Κοριολάνος** ἰδίᾳ εἶνε ἐν ἐκ τῶν πρωτίστης δυνάμεως δραμάτων αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον τάχιστα πρέπει νὰ καταστῇ γνωστὸν εἰς τὸ δημόσιον εἴτε διὰ τῆς ἀναγνώσεως εἴτε διὰ τῆς ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίας.

ΣΤΑΦΙΣ

Ἀπὸ τὰς Πάτρας τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἐλληνικὸν ἀτμό-

Τοῦτο ἦν μεγάλη ἐκδήλωσις τῶν κατοίκων τοῦ δήμου πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰακώβου Γρανδὲν, δι' ὃν ὑπερῆφανεύοντο, τῆς ὥραιας Ἰωάννης, ἣν ἐπὶ διετίαν ἐθεώρουν νεκράν καὶ τοῦ γηραιοῦ λοχαγοῦ, ὅστις μ' ὅλην τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ ἦν πάντοτε ὁ δῆμαρχος τῶν.

Οἱ ἄνθρωποι τῆς Μαρεῖλ δὲν εἶναι ἀχάριστοι, γνωρίζουσι τὰς ἀποδοθείσας ὑπηρεσίας· δὲν εἶχον λησμονήσῃ, οὐδὲ θὰ λησμονήσωσι ποτε τὴν ἀξίαν καὶ ἐνεργὸν διαγωγὴν τοῦ Ἰακώβου Βαγιγιάν ἀπέναντι τῶν Πρώσων.

Ἀναμφιβόλως πάντες δὲν θὰ ἦναι τὴν ἐσπέραν, ὑπὸ τὴν στηθεῖσάν ἐν τῷ κήπῳ τῆς δημαρχίας σκηνήν, ἐν τῇ τραπέζῃ δι' ἑκατὸν πρόσωπα παρασκευασθεῖσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ δημαρχείου, πρὸ τοῦ χοροῦ, θὰ γίνῃ τὸ συμπόσιον τῶν νέων καὶ νεανίδων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· περιπλέον ἐκάστη οἰκογένεια θὰ μετὰ τῇ τῆς εορτῆς. Οἱ ἄποροι ἢ μᾶλλον οἱ ἐνδεεῖς, διότι οἱ πρῶτοί εἰσι σπάνιοι ἐν Μαρεῖλ, οὐδένα λόγον ἔχουσι νὰ δυσαρεστηθῶσι, διότι τὴν προτεραιάν τρισχίλια φράγκα διενεμήθησαν αὐτοῖς.

Ἐκτὸς τούτου τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐγνωστοποίησεν ὅτι εἰς τὸ ταμεῖον ἦσαν κατατεθειμέναι δώδεκα χιλιάδες φράγκων προωρισμένων εἰς προικοδότησιν τριῶν νεανίδων τοῦ δήμου, αἱ ὁποῖαι θὰ ὑποδειχθῶσιν ἀκολουθῶς μετὰ διάσκεψιν τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν καλλιτέρων οἰκογενειάρχων.

πλοῖον «Ἀργολίς» παραλαβὸν 1300 βαρέλια καὶ 1036 κιβώτια σταφιδοκάρπου λίτρας 431,978 ἀναχωρεῖ δι' Ἀγγλίαν.

Ἐσαύτως ἀπὸ τὰς Πάτρας ἀγγλικὸν ἀτμόπλοῖον **Granda** παραλαβὸν βαρέλια 2066 καὶ κιβώτια 16,076 σταφιδοκάρπου λίτρας 1,887,252 ἀποπλέει εἰς Λονδίνον.

Ἐσαύτως ἀτμόπλοῖον αὐστριακὸν **Cenqalusia** παραλαβὸν σάκκους 699 σταφιδοκαρπὸν ἐκ λίτρων 75,299 ἀποπλέει εἰς Τεργέστην.

ΠΕΙΡΑΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ «ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ»

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πειραιεύς, 4 Σεπτεμβρίου.

Μὴ θέλων φαίνεται ὁ κ. Μουτζόπουλος ν' ἀφήσῃ τὴν δόξαν τῶν ἐγκαινίων καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ ἀγίου εἰς τὸν κ. Σκυλίτσιν, ἐπεσπεύθη ἡ ἐγκαίνιασις τοῦ ναοῦ τούτου, ὅστις στρυμωγμένος μᾶλλον ἢ τοποθετημένος μεταξὺ οἰκιῶν, ἔχει ἐνώπιόν του τὸ πέλαγος τῶν τεσσάρων πλατειῶν «Κοραῆ», μίαν τῶν ὁποίων ἀξιόλογα ἡδύνατο νὰ καθέξῃ, ἀντὶ νὰ φαίνεται ὡς μαγητὴς ἐν θέσει ἀμύνης πρὸ ἀπεράντου πεδιάδος καὶ ὑπὸ τὰς ὑπωρείας ὄρους. Ὁ ρυθμὸς τοῦ καλὸς, ἀλλ' ἡ εὐρυχωρία του στενὴ τὸ πλάτος καὶ ἀπειρος ἐν δυσαναλογίᾳ κατὰ τὸ ὕψος ὁμοιάζει *μουλκαῖτση* στενοκεφαλὴν δημοδιδασκάλου. Τὰ τετράγωνα καὶ κοτὰ ἀνωθεν κωδωνοστάσια ἔχουσι τι τὸ συγγενὲς μὲ τὰ Μανιάτικα *καρσούλια* ἀν' ὅχι μὲ τοὺς πύργους τῆς Βενετίας. Ἡ ἐξωτερικὴ του ὀψις ἐπιβάλλουσα ὑπὸ χρωματισμὸν κρέμῃ ἢ μᾶλλον κρεμμυδί. Ἡ ἐσωτερικὴ, ἀκόμη ἀδιώρθωτος καὶ συνεπῶς λευκὴ. Καπελλωμένος ἀπὸ πολλοὺς *κοιμπέδες* μεταξὺ τῶν ὁποίων

Τὸ ὄνομα τοῦ γενναίου δωρητοῦ δὲν ἐλέχθη, ἀλλ' ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν γνωρίζει ὅτι ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ οὐδεμίαν παραλείπει εὐκαιρίαν προκειμένου περὶ ἀγαθοεργίας.

Ὁ μαρκήσιος, ἡ μαρκησία καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν διήλθον τὴν νύκτα ἐν Βωκοῦρ· ἀφίκοντο πρὸ ὀλίγου εἰς Μαρεῖλ μετὰ τῆς κυρίας καὶ δεσποινίδος Ἑρριέττης Δεσιμαῖζ.

Ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας τοῦ Ἰακώβου Βαγιγιάν πολλοὶ ἴστανται περιέργοι ἀναμένοντες τοὺς μελλονύμφους.

Πάντες δὲ ἡρώτων ἀλλήλους.

— Ποῖος λοιπὸν εἶναι ὁ ὠραῖος οὗτος νεανίας;

Ὁ Λανδρὺ, ὁ πιστὸς ὑπηρέτης καὶ ἀφωσιωμένος φίλος τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ, εἶναι ἐκεῖ, οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν φέροντα μικρὸν κιβώτιον ἐξ ἐβένου πλουσίως γεγλυμμένον νομίζουσιν ὅτι τοῦτο περιέχει γαμήλιον δῶρον διὰ τὴν μελλονύμφον.

Τοῦτο εὐκόλως ἡδύνατο νὰ μαντεύσῃ ἕκαστος.

Μέχρις οὗ τὸ μυστηριώδες κιβώτιον ἀνοιχθῇ, ὁ Λανδρὺ εἰς ὃν ἀνετέθη, ἐκρυψεν αὐτὸ ἐν τῷ οἴκῳ, ὅπως τὸ ἀνάλαβῃ κατὰ τὴν κατάλληλον στιγμήν. Ἄλλως ἢ Ἰωάννα δὲν ἀναμένει πλέον ἄλλο δῶρον, ἐπειδὴ καὶ ἔλαβεν ὅλα, τὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ μνηστῆρός της, δῶρα μέτρια, ἀνάλογα πρὸς τὰ μέσα τῶν, τὸ τῆς κ. Δεσιμαῖζ καὶ τὸ τῆς δεσποινίδος Ἑρριέττης, δύο κομψὰ κοσμήματα ἀνάλογα διὰ τὴν σύζυγον ἀξιωματικοῦ ἀνευ περιουσίας· τέλος τὰ τοῦ μαρκησίου, καὶ τῆς μαρκησίας, τὰ ὁποῖα οὐδὲν εἶναι ἀνάλογα